Ч. 23 Второк 30 січня (11 лютого) 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·45

Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

(25 засїданє з вечера дня 7. с. м.)

Сесия соймова закінчила ся минувшої суботи. З 26 засїдань соймових сеї сесиї остало ся нам для справозданя ще два, котрі тут подаємо:

По відкритю засїданя, відповідав правительственний комісар на чотири інтерпеляциї, а то:

На інтерпеляцию пос. дра Фр. Смольки і тов. в справі уживаня складачів друкарских, що служать при войску, до складаня Gazet-и Lwowsk-oї, сказав правительственний комісар ґр. Лось: Gaz. Lwowsk-a складає ся з части урядової, части неурядової і Дневника урядового. Часть урядова Gazet-и Lwowsk-oї служить переважно до оголошень іменовань. Часть неурядова єсть орґаном ц. к. Намістництва, служить отже до висказуваня гадки ц. к. Власти краєвої; наконець Дневник урядовий єсть призначений для оголошень судових і адмінїстрацийних. Всї тї части і рубрики творять орґанічну цїлість і суть власностию ц. к. Правительства. Отже нїякої части Gaz. Lwowsk-oї навіть тої, котру інтерпеляция називає „редакцийною", не можна уважати за приватну, бо єсть власностию Правительства, а видаванє того орґану у всїх єго частях, не можна називати справою приватною, не наказаною інтересом публичним. Пп. інтерпелянти не заперечать, що ц. к. Правительство має право удержувати і видавати свій орґан в інтересї публичнім, забирати голос в справах публичних і що з тим правом сполучає ся заразом і обовязок приняти супротив читаючої публики.

Скоро так єсть, то Правительство має право і обовязок ужити всяких средств, щоби орґан урядовий був видаваний без перерви. На тій основі поробило Правительство заходи, щоби на случай страйку могли були ужити складачі служачі у войску, о скілько то може бути без шкоди для служби войскової і дїйстно шість вояків помагає ученикам друкарским при складаню Gaz. Lwowsk-oї. Другий докір о підпираню приватних інтересів одного властителя друкарнї, в виду того, що наведено повисше, відпадає.

На інтерпеляцию пос. Михальского в справі відданя робіт столярских при будові касарень Маршталлїнґерови з Черновець, відповів комісар правительственний, що войсковий заряд будівництва віддає роботи в дорозї конкуренциї. А що Буковина належить до львівскої команди корпусної, то конкуренцию оголошено також і в буковиньских ґазетах. На сїй основі одержали: Михайло Чміль у Львові роботи бляхарскі, Генрих Гавер у Львові роботи слюсарскі, а Маршталлїнґер в Чернівцях роботи столярскі. Виходить з того, що по більшій части увзглядненo лиш предприємцїв краєвих.

Наконець пояснив ще комісар правительственний справу уміщеня рогатки у Винниках під Львовом.

З порядку дневного слїдувало справозданє комісиї громадскої в справі внесеня пос. Дунаєвского о реформі громадскій. Комісия предкладала: I.) Завізвати правительство, щоби в порозуміню з Видїлом краєвим виготовило і предложило внесеня до зміни закона громадского з серпня 1866 р. в тім напрямі, щоби: 1) була утворена збірна орґанїзация громад і обшарів двірских для виконуваня порученого круга дїланя, не нарушаючи теперішної окремішности громад і обшарів двірских; — 2) щоби кошти нової орґанїзациї поносили рівномірно громади і обшари двірскі; — 3) щоби ради в тій орґанїзациї вибирали ся без твореня до того окремих курий виборчих; — 4) щоби намірена орґанїзация не збільшала числа інстанций в справах адмінїстрацийних; — 5) щоби був означений вплив і надзір властий адмінїстрацийних супротив проєктованої орґанїзациї. — II.) Поручає ся Видїлови краєвому, щоби розслїдив, які будуть кошти орґанїзациї і о скілько зменшились би видатки на заряд в громадах. — III) Поручає ся Видїлови краєвому, щоби виготовив проєкт збірної орґанїзациї автономічної.— IV) Взиває ся Правительство, щоби забезпечило тїлам автономічним винагородженє коштів за виконуванє порученого круга дїланя. — V) Внесенє пос. Фрухтмана о писарях громадских передає ся Видїлови краєвому до розслїду і до увзгляднення при переговорах з правительством в справі зміни законів громадских.

Член Видїлу краєвого пос. **Верещиньский** противив ся внесеням, що відносять ся до Видїлу краєвого, але не ставив від себе нїяких внесень. — Пос. **Рей** критикував внесеня комісиї і доказував, що теперішний закон громадский єсть зовсїм відповідний. Сполученє громад і обшарів двірских довело би до як найгірших наслїдків. Наконець заявив ся бесїдник за внесенями комісиї, хоч не вірить, щоби они довели до залагодженя справи реформи громадскої.

Пос. **Вахнянин** доказував, що вже в самій основі стала ся похибка — неконсеквенция, комісия каже, що як обшар двірский так і громада за слабі до виконуваня поручених їм задач, а у висновку жадає їх сполученя. Із сполученя таких двох калїк може вийти знову

6)

Послїдний вистріл.

(Оповіданє Альфреда Фрідмана — З нїмецкого).

(Дальше).

На підвисшеню стояв якийсь чоловік і вимахуючи руками промовляв до зібраних. Говорив о християньстві і Христї, о тім що Христос визволив людий від поганьства і жидівства, але помимо того в неоднім християньскім серци живе ще чисте поганьство.

Зібрані перeривали єго промову окликами одобреня і сьміхом.

Вкінци звернув бесїдник на питанє социяльне став доказувати несправедливість сучасного устрою суспільного і розвивати перед зібраними свої социялїстичні погляди і теориї.

— Що ви тут кидаєте пустими фразами і теориями—відозвало ся кілька голосів нараз — ми не теориї хочемо, нам треба роботи і хлїба!

Ганс прислухував ся також бесїдї.

Коли-ж почув, що відозвало ся кілька голосів невдоволених, сказав:

— Я не годжу ся також з тими єго виводами. Не вірю в роботу, що не єсть плачена. Такими пустими балаканинами ми робітники не поправимо свого положеня. А відтак така наука як єго, що цїлий сьвіт хоче представити з злого боку, чи она поправить наше положенє? Я гадаю, що нї. Нам передовсїм треба більше знаня, щоби о таких річах говорити. А то, що ми знаємо? Я бодай признаю ся отверто, що не чую в собі на тілько сили і знаня, щоби я мав поправляти сьвіт. Даруй, Сеп, я знов прийду за хвилю.

З тими словами встав, положив срібняка коло склянки, що ще майже повна стояла і пішов.

Назад не вертав.

Дякував Богу, що вирвав ся з товариства тих напів божевільних людий і присягав собі, що під нїяким услівєм не буде входити з Сепом в товариство.

Впрочім добре було, що Ганс не вертав назад до шинку. Не длятого, що пиво там було неможливе, але тому, що за пів години Сеп представив єго зібраним яко шпигуна, а за дальшої пів години настала між товариством така буча і бійка, що прикликана полїция мусїла робити порядок.

Сеп кричав і бив ся найбільше з усїх, а коли єго арештовано, подав за головного провідника і тайного провідника анархістів — Ганса Вандельґрубера.

Ганс пішов спокійно до дому. Челядники замкнули робітню без него і віднесли ключі до єго вітця. При тім не залишили сказати батькови про дивне поведенє Ганса.

Тепер вже й отець став Гансови випоминати, що зле робить. Від тільких лїт опустив робітню перший раз і не заглянув до неї цїлий день.

Ганс тим більше гнївав ся, що чув сам як справедливі тї батькові докори.

— Власне длятого, що се перший раз стало ся, то можете знати, що я мав якусь важну причину до того — відповів з невдоволенєм і пішов спати. Вже від довшого часу вспомагав родичів, то й гадав, що їм не годить ся робити єму докори.

Отець нїчого більше не сказав. Мати плакала.

Сим разом не снило ся Гансови стрілянє, хоч нинї він перший раз убивав безборонні звірята без цїли, а просто для забавки. Єго сон обертав ся виключно коло фраз бесїдника на зборах. Він бачив величезну теорию, она була чорна як ніч, але як стала людий ущасливлювати, зробила ся червона. Відтак побачив самих однакових людий. Були дуже малі, такі як карлики і всї они, королї, поети, лїкарі, артисти і хлопи робили один і тот самий правий чобіт. Але нї один з них не хотів єго обувати анї купити і з того настала між ними бійка. Они били ся так як звичайні великі люди.

То був якийсь дуже дурний і дивний сон.

Але то вже не був сон, коли на другий день рано побачив він з найбільшим зачудованєм, як до єго мешканя вступало кількох панів з полїциї. Они мали приказ перевести у Ганса Вандельґрубера строгу домову ревізию і сповняли свій обовязок з цїлою точностию.

Не найшли нїчого писаного нї підозрілого в цїлім малім домку. Лише вітрівка, котру Ганс

лиш каліка. Бесїдник противив ся громадам зборним і доказував, що така орґанїзация буде вимагати великих коштів. Він признавав велику трудність в уложеню закона, котрий зарадив би численним потребам і заявив наконець, що теперішний закон есть добрий; не треба его зміняти лиш виконувати. Треба поучати громади о їх задачах, а коли Правительство буде платити за поручений круг дїланя, то знайдуть ся і средства на заплачене добрих писарів.

На тім закінчено дебату і вибрано ще ґенеральних бесїдників: Вуйцїка против а Андр. Потоцкого за внесенями комісиї. При специяльній дебатї поставив пос. Яворский до I. точки поправку, щоби приготоване закона поручити Видїлови краєвому в порозуміню з правительством, а не правительству в порозуміню з Видїлом краєвим. Поправку ту відкинено а ухвалено цїлу I. точку. — При точцї II. поставив пос. Менциньский поправку, щоби розслїдами коштів заняло ся також правительство в порозуміню з Видїлом краєвим, а не Видїл краєвий. — IV. точку ухвалено без дискусиї. — При V. точцї ставив пос. Крамарчик внесене, щоби над нею перейти до порядку дневного. I сю точку ухвалено. На тім закінчено засїдане.

(26 засїдане з дня 8 лютого 1896.)

Провірено вибір пос. Чарторийского з куриї громад сїльских округа ярославского і признано важним. — Опісля ухвалено внесене комісиї шкільної: Щоби Видїл краєвий в порозуміню з краєвою Радою шкільною звернув увагу на недогідности для місцевих Рад шкільних при залеганю уплати додатків шкільних і предложив відповідні внесеня; — щоби правительство установило більше число інспекторів шкільних і доставило окружним Радам шкільним відповідних сил канцелярийних; — звертає ся увагу Видїлу краєвого на справу закладаня інтернатів при семінариях учительских і поручає ся єму в порозуміню з краєвою Радою шкільною предложити відповідні внесеня.

Пос. Вуйцїк поставив внесене, щоби в часї робіт польних науку подїлити на ранїшну і полудневу. — Внесене ухвалено.

На внесене комісиї правничої ухвалено збільшити число послів зі Львова о 2 (замість 4 буде 6) і з Кракова о 1 (замість 3 буде 4). — Пос. Романович поставив внесене, щоби вибір нових послів відбув ся зараз, коли лиш закон одержить санкцию. — Посол Окуневский виступив против лївицї соймової, але заявив, що буде голосувати за внесенем, додаючи однакож, що треба, щоби лївиця поступала инакше супротив Русинів. — Проєкт закона разом з поправкою Романовича ухвалено на 128 голосуючих одноголосно.

Внесене пос. Вахнянина о постепенне заведене паралельних кляс з руским язиком викладовим в ґімназиї станїславівскій ухвалено відступити ц. к. краєвій Радї шкільній до розслїду. Так само залагоджено і внесене пос. Барвіньского в справі обовязкової науки руской мови в публичних школах середних.

Перегляд полїтичний.

Після Sonn. u. Montags-Ztg. ґр. Куденгове обійме ще сего місяця урядоване яко намістник в Празї. — До тої самої ґазети доносять, що правительства австрийске і угорске думають установити провізорию угодову, значить ся, продовжити теперішну угоду ще на один рік. Вість сю уважають однакож загально неімовірною.

З Петербурга доносять до Köln. Ztg., що шефів ґенеральних штабів росийских округів военних: Вильна, Варшави, Києва і Одеси покликано телеґрафічно до Петербурга, де через кілька годин нараджували ся з мінїстром війни і шефом ґенерального штабу. Опісля всїх разом приймав цар Николай. Наради ті мають — так бодай говорять — велике значінє як під взглядом военним так і полїтичним.

Телеґрафічна відповідь царя до кн. Фердинанда звучить: Складаю Вашій Високости сердечні желаня з нагоди Вашого патріотичного рішеня, о котрім Ви повідомили мене письмом з 21 січня. Ген.-майор моєї дружини ґр. Ґоленїщев-Кутусов доручить Вашій Високости мою відповідь і він одержав також поручене заступати мене при торжествах, які відбудуть ся з нагоди переходу Вашого улюбленого сина на лоно болгарскої народної церкви.

Новинки.

Львів дня 10 лютого 1896.

— **Іменованя.** Секретарями ради при судах колеґіяльних іменовані судиї: Анд. Алексевич з Куликова в Золочеві, Фердин. Томек з Солотвини в Сяноцї, Ант. Луцкий з Кут в Станїславові; відтак ад'юнкти Ів. Лисенецкий з Бережан і Вонсович зі Снятина оба в Бережанах, Ант. Чубатий з Коломиї в Коломиї, Емил. Сохацкий з Золочева в Золочеві, Мих. Козакевич зі Львова у Львові, Алекс. Гриневецкий і Ант. Прокопець оба з Тернополя в Тернополя, Йосиф Дзендзелевич зі Львова у Львові, Артур Жебрацкий з Перемишля в Перемишли, Мойсей Секлер зі Львова в Станїславові, Василь Келяновский з Сянока у Львові, Мих. Гушалевич зі Львова у Львові, Віктор Граб з Тернополя в Тернополи, Юл. Германович з Бурштина у Львові, Богдан Богосевич з Коломиї в Коломиї, Едв. Собота з Бережан в Станїславові, Герш Ґут з Сянока у Львові, Ів. Лекчиньский зі Львова у Львові, Яків Левенштайн зі Львова у Львові, Йосиф Кульчицкий з Будзанова в Самборі, Франц. Нивиньский з Бережан в Перемишли. — Судиями повітовими іменовані ад'юнкти: Григ. Харак з Золочева в Куликові, Франц Коман з Козови в Солотвинї і Йосиф Коман з Косова в Кутах. — В західній Галичинї іменовані між иншими: секретарями ради ад'юнкти Франц Піштек з Нового Санча в Новім Санчи і Кароль Рутковский з Войнича в Яслї, а ад'юнкт з Горлиць Юлїян Рудский судиєю в Добчицях. — На Буковинї іменовані: секретарями ради судия Валер. Ваньо з Селятина в Чернівцях, ад'юнкти Фляш в Сучаві, Прункул Бадань і Ісопескул в Чернівцях, а судиєю повітовим в Селятинї ад'юнкт Зоммер з Кіцманя.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер судівництва переніс радників суду краєвого Едв. Позняка з Тернополя і Волод. Яновского з Коломиї обох до Самбора.

— **За упокій бл. п. Олександра Огоновского,** б. професора унїверситету львівского і члена руско-народних товариств, відбуло ся в понедїлок 10 с. м. о годинї 9 рано поминальне богослужене в церкви Успенія Пресьв. Богородицї.

— **Персонал ветеринарийний в Австриї** більшає з кождим роком. В 1890 р. було ветеринарів 760, в 1892 р. вже 863, а в 1893 р. 889. З них припадало на Чехи 247, на Долїшну Австрию 177, на Галичину 130, на Мораву 100, на Стирию 61, на Тироль 30, на Буковину 20, по 13 на Горішну Австрию, Зальцбурґ, Каринтию і Країну, а ледви по кількох на Дальматию і Побереже.

— **Еміґрацию до Бразилиї** треба в сїй хвили здержувати всїми силами, бо поселене в Паранї тепер правительство бразилїйске здержало, а аґент Нодарі висилає еміґрантів до провінциї Еспіріто Санто на плянтациї кави, де они за для дуже горячого, просто убійчого клїмату мусять вигинути! Нехайже наші люди не йдуть в пекло!

— **Множество випадків калїцтва** а навіть

положив на столику, видалась їм непевною і забрали єї. З тим і відійшли.

Хоч як то дивно а однако правда, що від тої хвилї ішло з Гансом все до гіршого. Спершу замітив щось в поздоровленях і мові сусїдів. Бо-ж люди скоро дізнають ся о всїм і єму видало ся, що кождий в сусїдстві знає о полїцийній ревізиї у него. Чув, немов би ним гордили, хоч в дїйстности так не було. Тому що він відтягав ся від людий, відтягали ся они від него.

За недозволене посїдане оружия мусїв заплатити малу грошеву кару. То знов звело его з судом і урядниками і рознесло ся по сусїдстві.

Цїлий тиждень робив пильно, але був невдоволений, сварив на челядників і хлопців, котрим зараз потім заставляв пиво, аби поправити їм злий настрій.

Відтак знов его тягнуло до Льори. Пересиджував в буді цїлими днями і тратив час та гроші.

Льора оповіла очевидно сестрам цїлком отверто о предложеню Ганса, але задля якогось страху замовчала й їм про пригоду з Винкентием Штафлером. В єї души лучило ся женихане Штафлера в одну нерозривну цїлість з тим тайним поцїлунком на італїяньскій земли.

Она ходила часто з Гансом на снїдане і сестри дивили ся на се прихильно, они раді би були, щоби Льора стала поважаною віденьскою майстровою, бо они о такім щастю не думали.

Так минав час в непевности і нерішучости, не конче приємно і щасливо.

Однако в Гансї будила ся заєдно більше як любов — пристрасть до стріляня. Се стало у него вже якоюсь божевільною забаганкою.

Одного дня ходив улицями і задержав ся перед склепом з рушницями. О револьверах тої фірми чував він нераз і читав в анонсах часописий. Чому не мав він раз купити собі правдивого оружия? Досить тої дитинної забавки, він війшов і велїв собі подати револьвер.

І тут не питаючи ся подано єму жадане оружиє. Продаж була дозволена, хоч не вільно носити оружия без патенту.

Ганс велїв собі показати, як стріляє ся. Відтак пробовав наслїдувати, але держав так незручно револьвер против субєкта, що той скоро зігнув ся і сказав:

— Та-ж ви не умієте нї раз обходити ся з оружием. Ви могли би дуже легко кого застрілити. Підіть на улицю Ляндстрассе ч. 20, ми маємо там стрільницю; там будете могли вправляти ся.

Субєкт взяв від Ганса з рук револьвер і записав собі его число. То такий звичай.

Ганс ходив тепер дуже часто по стрільницї тої фірми і вправляв ся в стріляню. Вскорі виучив ся так стріляти, що не хибив нїчого й на волос, так само як в стрільничій будї у Льори.

Якийсь час слїдила его полїция. То робило ся внаслїдок доносу Сепа, що тепер відсиджував свою кару в арештї. Але що полїция не замітила, що Ганс учив ся стріляти, а нїчого иншого підозріного не найшла, бо він нї з ким не сходив ся і нї до кого не писав, то вскорі перестали за ним слїдити; показало ся, що він був нешкідливий та що его несправедливо обжаловано.

В недїлї, а часто й в будні дни виїздив він зелїзницею до поблизких місцевостий. Він ходив тодї по полях і лїсах та любував ся гарними краєвидами. Крім того слїдив за птицями, тхірами і ласицями та стріляв на них неспостережено.

Пильником зтер з револьвера фірму Л. Ґассер і число 102.532. Длячого? Він і сам не знав. Але по що має бути значене его оружиє?

Одного дня блукав понад береги Швехата. Довго сидїв задуманий на якімсь пни. Був чогось сумний.

Его інтерес очевидячки підупадав і то гризло Ганса дуже. Люди оминали его і не радо з ним говорили. Не знати длячого, уважали его за якогось провідника анархістів.

Льора ходила з ним на снїданя і коли Ганс почислив свої видатки, то мусїв завстидати ся і признатись, що з него став великий марнотратник. Коли-б хоч она схотїла бути его жінкою, то ще видані гроші можна би уважати за позичені, але він чув, що так не єсть та що она собі з него нїчого не робить. Приятелїв ніяких не мав. Они всї були такі як Сеп; кождий щось потрібував від него, а коли він відмовив, то ставали его ворогами.

Родичі були для него рівнодушні. Челядники не любили его і завидували, що він майстер, а не они.

один випадок смерти лучило ся вчера рано в наслїдок легкодушности різницкого паробка Петра Курмила. Він лишив конї без догляду на площи Краківскій і конї сполошили ся. Коли їх зловлено і віддано в руки поліцияйта, надбіг Курмило з своїм приятелем Йосифом Оргою і між тим як Орга кинув ся на поліцияйта, вискочив Курмило на віз і ударив батогом неуспокоені ще конї. Перепуджені криком товпи людий і битем, пігнали конї в шаленім розгонї площею Краківскою тратуючи людий і всьо, що стрітили на дорозї. Скалїчених людий єсть кількананцять, а одна зарібниця, Софія Бальковска, умерла вчера в шпитали. Крім того наробили конї величезної шкоди перекупкам і пекарям, між иншими одній купчиці потовкли самих горшків на 150 зр. Розшалїлі конї зловив вкінци і придержав поліцияйт Рутка та віддав ледачого наймита до арешту.

— **Нігтї і темпераменти.** Один лїкар, котрий богато занимав ся студиями психольоґічними, робить такі уваги. Люди з широкими нігтями суть спокійного характеру. Ті, котрим нігтї ростуть скоро, любують ся в богатстві. Мелянхолїки і хоробливі люди мають безбарвні нігтї або сїрі, а у холериків бувають они все червоні. Малі нігтї характеризують людий ограничених, зарозумілих і упертих. Розумні і осьвічені люди мають округлі, або еліптичні і випуклі нігтї. Вузкі нігтї означують людий амбітних і сварливих. Білі плямки на нігтях ворожать, в противеньстві до знаного пересуду, нещастє. Але те все не треба собі дуже брати до серця чи до голови...

— **Замість промов.** Англичани дуже практичний нарід; новий доказ того дали сим, що запровадили тепер новий, дуже пожаданий звичай при ріжних бенкетах. Замість виголушувати бесїди при забавах і бенкетах, участники друкують їх уже наперед і розсилають їх запрошеним гостям в чорно оправлених книжочках. При бенкетї вносить господар дому або, коли річ дїє ся в публичнім льокалю, уряджуючий бенкет здорове одно по другім. При найчисленнїйших тоастах можна з ними упорати ся за пів години.

— **Померли:** Юлїян Добряньский, пенсионований ад'юнкт судовий, дня 7 с. м. в Перемишли, в 47-ім роцї житя; — о. Григорий Поляньский, сьвященик-ювілят, в Висоцку нижнім коло Турки, в 88-ім роцї житя а 51-ім сьвященьства; — Антін Витошиньский, бувший артист руского театру в Болозві коло Самбора, в 46-ім роцї житя.

Штука, наука і лїтература.

— **„Зорі" ч. 2**, з сего року богате змістом так як перше. Складає ся з таких статий: Поезия В. Сивенького п. з. Україна (марш). Оповідане Мих. Коцюбиньского: Для загального добра (продовжене). Поезия Якова Щоголева: Зимовий ранок. Повість Д. К. п. з. Даремна надїя (продовжене). Поезия Т. Галїпа: Убогий край. Василь Чайченко, котрий тепер виступає вже із своїм дїйстним прізвищем Б. Грінченко, почав у сїм числї подавати переклад Шілерової: Марії Стуарт. Богдан Лепкий подав тут свій переклад поезий Конопніцкої. Василь Лукич подає переклад статї І. Ролле: „Жінки при Чигиринськім дворі в другій половинї XVII. віку". Дальше читаємо інтересні листи О. Я. Кониського з Криму, конець статї В. Щурата про Франка; оповістки і критичні замітки, фейлетон В. Щурата п. з. „Сьвітла й тїни", коротку житєпись Миколи Сумцова (до портрета), богату хронїку і бібліоґрафію. Ілюстрациї в сїм числї такі: прекрасний малюнок Ос. Брандта з козацкого житя: Пісня побіди, портрет Миколи Сумцова і хати в Турадах коло Жидачева. Передплата на „Зорю" виносить на цїлий рік 7 зр. Адреса адмінїстрациї „Зорі" у Львові ул. Академична ч. 8.

Всячина.

— **Др. Пулюй в Празї** веде в своїй лябораториї дальші проби з невидимими лучами катодними. Як пише праґска Bohemia — до дра Пулюя зголошуєсь добровільно богато людий, а він радо сповняє кожде жаданє, аби близше розслїдити границї, в яких хірурґічна операцийна технїка може з Рентґенового винаходу скористати. Дня 26-го січня відфотоґрафував др. Пулюй поломані перед трема місяцями кости обох передних рамен 13-лїтного хлопця, остаючого тепер на клїницї — і фотоґрафія виказала, що на одній руцї кости зросли ся, а на другій бракує одного кусничка кости, котрий вийшов при ропїню рани. Дня 28-го сїчня др. Пулюй відфотоґрафував рамя руки з кулею, застряглою в кости перед десятьма роками, і на фотоґрафії показала ся зовсїм виразно куля в промірі 6 мілїметрів. Знов же замітна річ, що такої самої кулї застряглої перед роками в голові одного пана, годї було відфотоґрафувати; на фотоґрафії вийшла лиш тїнь голови; катодні лучі не в силї перейти грубих костий і цїлої мозкової маси. З того видко, що при нинїшних лямпах інтензивність катодних лучів має також свої границї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Вельс 10 лютого. Є. Вел. Цїсар приїхав в гостину до Найдост. Архікн. Франца Сальватора.

Рим 10 лютого. Аґентия Стефанїого доносить з Ентїшо, що Шоанцї займають два становища, кожде в силї около 40.000 карабінів. Перша позиция єсть віддалена від передної сторожи італїяньскої на 6 кільометрів. Все вказує на то, що неприятель хоче держати ся в дефензиві. З Масави доносять, що Шоанцї узброєні у француські карабіни. Половина ґвардиї Рас Маконена має карабіни Лєбеля.

Льондон 10 лютого. Президент Трансвалїї Кріґер має приїхати сюди і порадити ся з анґлїйским правительством в справі залагодженя трансвальскої справи.

Константинополь 10 лютого. Зачувати, що султан має вислати високого урядника цивільного, християнина і свого ад'ютанта на хрестини кн. Бориса до Софії.

Бріндізі 10 лютого. Гамерштайн (редактор ґазети Kreutz-Ztg. і проводир консервативної партиї нїмецкої) виїхав звідси під ескортою поліциї до Берлина, де прибуде завтра.

Константинополь 10 лютого. Стоїлов виїзджає завтра. Болгарский екзарх дістав від султана позволенє на виїзд до Софії. Він був у султана і зложив єму за то подяку. Завтра вибирає ся до Софії.

Рух поїздів зелїзничих

ажний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він ріжнить ся о 36 минут від **львівского**: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Чи варта то жити? — питав Ганс сам себе.

Коли-б він так тепер застрілив ся або утопив ся — то навіть нїхто по нїм і не заплакав би.

Але ті сумні роздумуваня не довго тревали. Ганс — як кождий Віденець — був живий і чувства в нїм скоро зміняли ся. Він зірвав ся і пішов в лїс. Там стало єму знов весело.

Він хотїв стрітити якого великого звіра. При найменшім шелестї листя здавалось єму, що против него виходить лис, вовк або навіть медвідь і він хапав за револьвер в кишени, не думаючи навіть, що в тих лїсах під Віднем такої звірини нема.

Він заєдно розглядав ся довкола себе. В тім в горі між галузєм щось зашелестїло. Над вершками дерев появив ся якийсь великий птах. Ганс вхопив за револьвер, змірив і вистрілив.

Знов зашелестїло, опустило ся і чути було, немов би галузє ломило ся під якимсь тягаром. Він сховав револьвер в кишеню і по кількох хвилях вийшов на стежку.

Але тут появив ся лїсний.

Мимохіть поштопав ся Ганс, зробив ногою на стежцї знак і кинув револьвер повад себе.

— То ви стріляли? — спитав лїсний і приступив до Ганса, що цїлком невинно глядїв на него.

— Я? Та з чого? — відповів Ганс і вивернув кишенї. — Я чув вистріл, але було десь в онтій сторонї. — Він вказав рукою на право.

— Тут на горі легко помилити ся — сказав лїсний добродушно. — Мушу там подивитись, може то стрілець ґархикнязя Альбрехта. Оставайте з Богом! — І він пішов в сторону, як показав Ганс.

По відходї лїсного кинув ся Ганс на мураву і ждав хвилю. Коли вже не було чути кроків лїсного, став Ганс шукати насамперед за револьвером, а відтак найшовши его став глядати за уби тою птицею. По пів годиннім гляданю надибав малого, сїро-жовтого орла, що лежав в траві з помутнїлими очима.

Куля перейшла крізь серце.

Ганс був вдоволений стрілом. Кров вдарила єму до голови і він довший час мусїв ходити, заки успокоїв ся. Потім вийшов на дорогу, зайшов до недалекої гостинницї, покріпив ся кусником мяса і склянкою пива та ляг в огородї спати.

Коли пробудив ся і вийшов вдруге до лїса, побачив дикого голуба і застрілив его. І тому пробила куля серце. Стріл пролунав безслїдно — то міг стріляти стрілець архикнязя.

Голуба сховав Ганс до кишенї і утомлений та запорошений прийшов вечером на зелїзничу стацию.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.